

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 3 af Kristen Touborg (SF) og Kirsten Jacobsen (FP) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 14:

Forslag til lov om ændring af lov om boligsparekontrakter og lov om ændring af lov om boligsparekontrakter og forskellige skatte- og afgiftslove. (Ændret ikrafttræden).

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).
(Fremsat 6/10 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jørn Pedersen (S):

Dette lovforslag drejer sig om at rette en fejl, der er opstået vedrørende ikrafttrædelsesdatoen i lov nr. 422 af 30. juni 1993. Lovforslaget drejer sig i hovedtrækkene om tre punkter: For det første, at indbetalinger på kontrakter indtil 1. januar 1994 ikke må overstige kr. 10.000 årlig, for det andet, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, samt at loven har virkning fra 2. juli 1993, og for det tredje: I perioden fra 6. oktober til 1. januar 1994 kan hver person kun oprette én boligsparekontrakt efter loven.

Som sagt indeholdt boligministerens forslag om ændring af loven en fejl med hensyn til ikrafttrædelsesdatoen. Ministeriet er først efter lovens vedtagelse blevet opmærksom på dette problem. Derfor gjorde man det, at man allerede i bekendtgørelse nr. 602 af 17. marts 1993 offentliggjorde, at der var tale om en teknisk fejl, og at et ændringsforslag med henblik på at rette fejlen ville blive fremsat snarest muligt. Allerede den 30. juni 1993 fremsendte Boligministeriet en henstilling til Finansrådet om, at bankerne administrerede ordningen i overensstemmelse med bemærkningerne frem for lovens tekst.

Man har siden fået undersøgt hos Justitsministeriets Lovafdeling, hvad man siger om fremgangsmåden, om det betænkelige eller ikkebetænkelige i at foreslå ændringer med til-

bagevirkende kraft, og herfra svarer man, at man ikke har nogen betænkelighed, når man ser hele sagsforløbet igennem.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget. Vi støtter det og håber, at vi hurtigt kan få det vedtaget her i Folketinget, så vi kan få loven til at fungere efter den hensigt, der var med loven, da den i sin tid blev vedtaget.

Pernille Sams (KF):

Lovforslaget er jo beklageligt, for det er udtryk for lovsjusk i regeringens skattereform. Vi havde som bekendt hverken lod eller del i skattereformen, og vi stemte også imod den lov, som dette lovforslag ændrer på, nemlig loven, der afskaffer boligsparekontrakterne.

Vi må tage til efterretning, at regeringen har lavet en fejl, og det blander vi os ikke i at de retter op på; derfor vil vi undlade at stemme.

Men jeg vil alligevel ikke undlade at gøre regeringen opmærksom på det forkastelige i, at der er tale om en lov med tilbagevirkende kraft. Ændringen har virkning fra 2. juli 1993, og det er efter vores opfattelse en grim glidebane at lovgive med tilbagevirkende kraft, også selv om der er tale om at rette op på en fejl.

Bodil Thrane (V):

Jeg ved ikke, om man lidt kan tale om skæbnens ironi, når vi nu igen her i folketingssalen skal tale om den lov om boligsparekontrakter, som aldrig skulle have været ophævet.

Det redskab, der kunne gøre folk lidt mere selvhjulpne, fjernede regeringen i en forfærdelig hast i deres iver for at fremme et øget forbrug og sende et politisk signal ud om, at det er lige meget, om folk sparer op eller ej.

Det, vi skal behandle her, drejer sig om en teknisk fejl, og det vil vi fra Venstres side tage til efterretning. Men man kan ikke lade være med at gøre sig tanker om, hvorvidt dette eksempel er dækkende for hele den række af lovforslag, der blev kastet igennem Folketinget ved afslutningen af sidste samling, for så har vi jo meget til gode i dette efterår.

Den foreliggende rettelse – at fastholde maksimumgrænsen for hensættelse på 10.000 kr. i det halve år, man udsatte lovforslagets ikrafttræden med – kan naturligvis forklares, men en undrende befolkning kan med rette sætte spørgsmålstegn ved regeringens handle-måde.